

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 29ης Νοεμβρίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Φορολόγηση των αθλητικών μεσιτικών πρακτορείων για παίκτες του επαγγελματικού ποδοσφαίρου – Πληρωμή σε δόσεις και υπό αίρεση – Γενεσιουργός αιτία, απαιτητό και είσπραξη του φόρου»

Στην υπόθεση C-548/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Ομοσπονδιακό Φορολογικό Δικαστήριο, Γερμανία) με απόφαση της 21ης Ιουνίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Σεπτεμβρίου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

Finanzamt Goslar

κατά

baumgarten sports & more GmbH,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot (εισηγητή), πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, E. Regan και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η baumgarten sports & more GmbH, εκπροσωπούμενη από τον A. Brennecke,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και R. Kanitz,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις L. Lozano Palacios και A. C. Becker,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 63 και 90 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1, στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Finanzamt Goslar (φορολογικής αρχής του Goslar, Γερμανία) και της baumgarten Sports & more GmbH (στο εξής: εταιρία) με αντικείμενο την επιβολή του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) σε πληρωμές που πραγματοποιούνται με δόσεις.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Το άρθρο 63 της οδηγίας περί ΦΠΑ ορίζει τα εξής:
«Η γενεσιουργός αιτία επέρχεται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο πραγματοποίησης της παράδοσης αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών.»
- 4 Το άρθρο 64, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής ορίζει τα εξής:
«Οι παραδόσεις αγαθών, εκτός από αυτές που αποτελούν το αντικείμενο εκμίσθωσης αγαθών για ορισμένη περίοδο ή πώλησης αγαθών με δόσεις που αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β), καθώς και οι παροχές υπηρεσιών, οι οποίες συνεπάγονται τμηματικές καταβολές έναντι λογαριασμού ή διαδοχικές πληρωμές, θεωρείται ότι πραγματοποιούνται κατά τη λήξη των χρονικών περιόδων στις οποίες αναφέρονται οι τμηματικές καταβολές έναντι λογαριασμού ή διαδοχικές πληρωμές.»
- 5 Κατά το άρθρο 65 της εν λόγω οδηγίας:
«Σε περίπτωση προκαταβολών πριν από την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών, ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά το χρόνο της εισπραξης, μέχρι του ορίου του εισπραχθέντος ποσού.»
- 6 Το άρθρο 66 της οδηγίας περί ΦΠΑ είναι διατυπωμένο ως εξής:
«Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 63, 64 και 65, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι για ορισμένες πράξεις ή ορισμένες κατηγορίες υποκειμένων στον φόρο, ο φόρος καθίσταται απαιτητός:
α) το αργότερο κατά τον χρόνο έκδοσης του τιμολογίου,
β) το αργότερο κατά τον χρόνο εισπραξης του τιμήματος,
γ) σε περίπτωση μη έκδοσης ή εκπρόθεσμης έκδοσης του τιμολογίου, εντός ορισμένης προθεσμίας από τον χρόνο κατά τον οποίο επήλθε η γενεσιουργός αιτία του φόρου.»
- 7 Κατά το άρθρο 90 της οδηγίας αυτής:
«1. Σε περίπτωση ακύρωσης, καταγγελίας, λύσης, ολικής ή μερικής μη καταβολής ή μείωσης της τιμής, που επέρχεται μετά την πραγματοποίηση της πράξης, η βάση επιβολής του φόρου μειώνεται ανάλογα, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Σε περίπτωση ολικής ή μερικής μη καταβολής της τιμής, τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από τη διάταξη της παραγράφου 1.»

Το γερμανικό δίκαιο

8 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, σημείο 1, του Umsatzsteuergesetz (νόμου περί του φόρου κύκλου εργασιών, στο εξής: UStG) ορίζει τα εξής:

«Ο φόρος καθίσταται απαιτητός:

1. όσον αφορά τις παραδόσεις αγαθών και τις λοιπές παροχές
 - a) σε περίπτωση υπολογισμού του φόρου με βάση το συμφωνηθέν αντίτιμο (άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος), κατά τη λήξη της περιόδου περιοδικής δηλώσεως φόρου εντός της οποίας εκπληρώθηκαν οι παροχές. Τούτο ισχύει και για τις μερικές παροχές. Μερική παροχή υφίσταται όταν το αντίτιμο για ορισμένα τμήματα μιας οικονομικώς διαιρετής παροχής συμφωνείται διακριτά. Σε περίπτωση εισπράξεως του αντιτίμου ή μέρους του αντιτίμου πριν από την εκπλήρωση της παροχής ή της μερικής παροχής, ο σχετικός φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τη λήξη της περιόδου περιοδικής δηλώσεως εντός της οποίας εισπράχθηκε το αντίτιμο ή το μέρος του αντιτίμου,
 - b) σε περίπτωση υπολογισμού του φόρου με βάση το εισπραχθέν αντίτιμο (άρθρο 20), κατά τη λήξη της περιόδου περιοδικής δηλώσεως φόρου εντός της οποίας εισπράχθηκε το εν λόγω αντίτιμο.»

9 Το άρθρο 17 του UStG προβλέπει τα εξής:

«1) Σε περίπτωση μεταβολής της βάσεως υπολογισμού του φόρου για πράξη υποκείμενη στον φόρο κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, σημείο 1, ο επιχειρηματίας που πραγματοποίησε την πράξη αυτή οφείλει να διακανονίσει το ποσό του συναφώς οφειλόμενου φόρου.[...]

2) Η παράγραφος 1 ισχύει, κατ' αναλογία, σε περίπτωση που

1. κατέστη αδύνατη η εισπράξη του συμφωνημένου αντιτίμου για παράδοση αγαθών, παροχή υπηρεσιών ή ενδοκοινοτική κτήση υποκείμενη στον φόρο. Αν το αντίτιμο εισπραχθεί μεταγενέστερα, το ποσό του φόρου και της εκπτώσεως διακανονίζονται εκ νέου.

[...]

10 Το άρθρο 20, πρώτη περίοδος, του UStG ορίζει τα εξής:

«Η φορολογική αρχή δύναται, κατόπιν αιτήσεως, να επιτρέπει σε επιχειρηματία,

1. του οποίου ο συνολικός κύκλος εργασιών (άρθρο 19, παράγραφος 3) δεν υπερέβη τα 500 000 ευρώ κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, ή
2. ο οποίος, βάσει του άρθρου 148 του Abgabenordnung (φορολογικού κώδικα), απαλλάσσεται της υποχρεώσεως τηρήσεως λογιστικών βιβλίων και της τακτικής συντάξεως οικονομικών καταστάσεων βάσει ετήσιων απολογισμών, ή
3. στο μέτρο που πραγματοποιεί πράξεις κατά την άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, σημείο 1, του Einkommensteuergesetz (νόμου περί του φόρου εισοδήματος),

να υπολογίζει το φόρο όχι με βάση το συμφωνηθέν αντίτιμο (άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος), αλλά με βάση το εισπραχθέν αντίτιμο.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 11 Η εταιρία παρέχει υπηρεσίες αθλητικού μεσιτικού πράκτορα στον τομέα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου.
- 12 Όταν η εταιρία επιτυγχάνει, ως μεσίτης, την τοποθέτηση παίκτη σε ποδοσφαιρικό σύλλογο, λαμβάνει προμήθεια από τον σύλλογο αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι ο παίκτης υπογράφει στη συνέχεια σύμβαση εργασίας και αποκτά άδεια χορηγούμενη από την Deutsche Fußball Liga GmbH (Γερμανική Ένωση Ποδοσφαίρου).
- 13 Η προμήθεια αυτή καταβάλλεται στην εταιρία επί εξαμηνιαίας βάσεως, εφόσον ο παίκτης διατηρεί τη σύμβαση με τον εν λόγω σύλλογο και την παρεχόμενη από τη Γερμανική Ένωση Ποδοσφαίρου άδεια.
- 14 Η εταιρία υποβλήθηκε, για τον κύκλο εργασιών της του έτους 2012, σε φόρο με βάση το συμφωνηθέν αντίτιμο, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο a, του UStG.
- 15 Κατά τη διάρκεια του 2015, κατόπιν φορολογικού ελέγχου, η φορολογική αρχή του Goslar έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη του «κανόνα της λογιστικής σε δεδουλευμένη βάση», η εταιρία όφειλε, από το έτος 2012, να καταβάλει τον ΦΠΑ για τις προμήθειες που αντιστοιχούσαν στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου των παικτών οι οποίες λήγουν κατά τη διάρκεια του 2015 και εξέδωσε σχετική τροποποιητική πράξη βεβαίωσης φόρου.
- 16 Η εταιρία, διαφωνώντας με την μέθοδο αυτή, προσέφυγε στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και δικαιώθηκε. Υποστήριξε επιτυχώς ότι η απαίτηση των επίμαχων προμηθειών δεν ήταν βεβαία και ότι ο σχετικός ΦΠΑ θα καθίστατο απαιτητός το πρώτον κατά την ημερομηνία πραγματικής εισπράξεως των εν λόγω προμηθειών.
- 17 Η φορολογική αρχή του Goslar άσκησε αναίρεση ενώπιον του Bundesfinanzhof (Ομοσπονδιακού Φορολογικού Δικαστηρίου, Γερμανία).
- 18 Το δικαστήριο αυτό διερωτάται ως προς την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στο άρθρο 63 της οδηγίας περί ΦΠΑ, το οποίο θέτει τον κανόνα κατά τον οποίο ο σχετικός με την παροχή υπηρεσιών φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο που αυτή πραγματοποιείται. Το ανωτέρω δικαστήριο διερωτάται εάν ο κανόνας αυτός μπορεί να ερμηνευθεί συσταλτικώς προκειμένου, κατ' ουσίαν, να θεωρηθεί η παροχή ως μη ακόμη πραγματοποιηθείσα όταν το αντίτιμό της δεν έχει καταστεί ληξιπρόθεσμο ή τελεί υπό αίρεση, όπως ισχύει στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 19 Αναλόγως της απαντήσεως που θα δοθεί στο πρώτο αυτό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται επίσης αν το γεγονός ότι ο υποκείμενος στον φόρο προβαίνει σε «προκαταβολή» προς το Δημόσιο Ταμείο είναι συμβατό με ορισμένες αρχές του δικαίου σχετικά με τον ΦΠΑ καθώς και με τις γενικές αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας. Ο προβληματισμός του στηρίζεται, κατ' ουσίαν, στην ευρισκόμενη στο επίκεντρο της συζητήσεως ενώπιον του δικαστηρίου της ουσίας σύγκριση μεταξύ της καταστάσεως ενός υποκειμένου στον φόρο όπως αυτός τον οποίο αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης και εκείνης ενός υποκειμένου στον φόρο που φορολογείται σύμφωνα με τη μέθοδο της «λογιστικής σε ταμειακή βάση».
- 20 Το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει επίσης, σε συνάρτηση με τη ζητούμενη ερμηνεία του άρθρου 63 της οδηγίας περί ΦΠΑ, ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 90 αυτής, το οποίο αφορά το δικαίωμα μειώσεως της βάσεως επιβολής του φόρου, υπό ορισμένες περιστάσεις, μεταξύ άλλων σε περίπτωση μη καταβολής του αντιτίμου της παροχής. Ζητεί, συναφώς, να διευκρινιστεί αν, σε

περίπτωση που η οδηγία περί ΦΠΑ δεν αντιτίθεται στην προκαταβολή, επί σειρά ετών, του φόρου από τον υποκείμενο στον φόρο, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν την έκπτωση αυτή ήδη από την τρέχουσα φορολογική περίοδο, και όχι, όπως φαίνεται να προκύπτει από το γράμμα του άρθρου αυτού, μετά την πραγματοποίηση της παροχής.

21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesfinanzhof (Ομοσπονδιακό Φορολογικό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει, λαμβανομένης υπόψη της αναθέσεως στον υποκείμενο στον φόρο του καθήκοντος του φοροεισπράκτορα για λογαριασμό του Δημοσίου Ταμείου, το άρθρο 63 της [οδηγίας περί ΦΠΑ] να ερμηνευθεί συσταλτικώς, υπό την έννοια ότι το εισπρακτέο ως αντίτιμο της παροχής ποσό πρέπει

- α) να είναι ληξιπρόθεσμο ή
- β) τουλάχιστον να οφείλεται απαλλαγμένο αιρέσεων;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: οφείλει ο υποκείμενος στον φόρο να προκαταβάλει το ποσό του οφειλόμενου για την παροχή φόρου για περίοδο δύο ετών, εφόσον ο ίδιος δύναται να εισπράξει την αμοιβή για την παροχή του (εν μέρει) το πρώτον δύο έτη μετά την επέλευση της γενεσιουργού αιτίας του φόρου;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: δύναται τα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη των εξουσιών που τους απονέμονται με το άρθρο 90, παράγραφος 2, της [οδηγίας περί ΦΠΑ] να προβλέπουν την εφαρμογή διακανονισμού κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, ήδη κατά την φορολογική περίοδο εντός της οποίας ο φόρος κατέστη απαιτητός, εφόσον ο υποκείμενος στον φόρο δύναται να εισπράξει το εισπρακτέο ποσό το πρώτον δύο έτη μετά την επέλευση της γενεσιουργού αιτίας του φόρου, επειδή αυτό δεν έχει ακόμα καταστεί ληξιπρόθεσμο;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

22 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου την οποία καθιερώνει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο οφείλει να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση που να του παρέχει τη δυνατότητα επιλύσεως της διαφοράς που έχει υποβληθεί στην κρίση του. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα προδικαστικά ερωτήματα που του υποβάλλονται. Εξάλλου, το Δικαστήριο ενδέχεται να χρειαστεί να λάβει υπόψη του κανόνες του δικαίου της Ένωσης στους οποίους δεν αναφέρθηκε το εθνικό δικαστήριο με το ερώτημά του (απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2017, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

23 Εν προκειμένω, οι προβληματισμοί του αιτούντος δικαστηρίου εκκινούν από έναν ενδοιασμό ως προς το κατά πόσον το άρθρο 63 της οδηγίας περί ΦΠΑ μπορεί να ερμηνευθεί συσταλτικώς, κατά τρόπον ώστε να μην πρέπει παροχή υπηρεσιών να θεωρείται ως «πραγματοποιηθείσα», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, όταν η σχετική αμοιβή ούτε καθίσταται απαιτητή ούτε οφείλεται απαλλαγμένη αιρέσεων, με αποτέλεσμα το εν μέρει απαιτητό του ΦΠΑ.

24 Προκύπτει ωστόσο, συναφώς, ότι το άρθρο 64, παράγραφος 1, της οδηγίας περί ΦΠΑ, καθόσον καθορίζει τη χρονική στιγμή κατά την οποία πρέπει να θεωρείται ότι «πραγματοποιούνται» οι παροχές υπηρεσιών οι οποίες «συνεπάγονται τμηματικές καταβολές έναντι λογαριασμού ή διαδοχικές πληρωμές», είναι επίσης κρίσιμο για την εφαρμογή των σχετικών με τον ΦΠΑ διατάξεων σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη.

- 25 Ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι, με τα προδικαστικά του ερωτήματα, τα οποία πρέπει να συνεξετασθούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 63 της οδηγίας περί ΦΠΑ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να θεωρείται ότι η γενεσιουργός αιτία και το απαιτητό του φόρου σχετικά με παροχή μεσιτικών υπηρεσιών για την τοποθέτηση παικτών του επαγγελματικού ποδοσφαίρου σε ποδοσφαιρικό σύλλογο από αθλητικό μεσιτικό πράκτορα, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη παροχή υπηρεσιών, η οποία αποτελεί αντικείμενο πληρωμών εξαρτώμενων από αίρεση και καταβαλλόμενων σε δόσεις επί σειρά ετών μετά την εν λόγω τοποθέτηση, επέρχονται κατά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η εν λόγω τοποθέτηση.
- 26 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, αφενός, ότι, κατά το άρθρο 63 της οδηγίας περί ΦΠΑ, η γενεσιουργός αιτία του φόρου επέρχεται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως της παροχής υπηρεσιών.
- 27 Αφετέρου, κατά το άρθρο 64, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, οι παροχές υπηρεσιών, οι οποίες συνεπάγονται διαδοχικές πληρωμές, θεωρείται ότι πραγματοποιούνται, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 63, κατά τη λήξη των χρονικών περιόδων στις οποίες αναφέρονται οι πληρωμές αυτές.
- 28 Από τη συνδυασμένη εφαρμογή των δύο αυτών διατάξεων προκύπτει ότι, για τις παροχές οι οποίες συνεπάγονται διαδοχικές πληρωμές, η γενεσιουργός αιτία του φόρου επέρχεται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τη λήξη των χρονικών περιόδων στις οποίες αναφέρονται οι πληρωμές αυτές (βλ., συναφώς, απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, *Asparuhovo Lake Investment Company*, C-463/14, EU:C:2015:542, σκέψη 50).
- 29 Απόκειται, καταρχήν, στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη παροχή ανήκει πράγματι σε εκείνες «οι οποίες συνεπάγονται τμηματικές καταβολές έναντι λογαριασμού ή διαδοχικές πληρωμές», κατά την έννοια του άρθρου 64, παράγραφος 1, της οδηγίας περί ΦΠΑ.
- 30 Τούτου δοθέντος, και προκειμένου να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, πρέπει να επισημανθεί ότι το ανωτέρω φαίνεται να ισχύει σε περίπτωση παροχής όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία συνίσταται στη διαπραγμάτευση για την τοποθέτηση παίκτη σε έναν σύλλογο για ορισμένο αριθμό περιόδων και η οποία αμείβεται μέσω πληρωμών οι οποίες εξαρτώνται από αίρεση και καταβάλλονται σε δόσεις επί σειρά ετών μετά την εν λόγω τοποθέτηση (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, *Asparuhovo Lake Investment Company*, C-463/14, EU:C:2015:542, σκέψη 49).
- 31 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, υπό την επιφύλαξη του ελέγχου στον οποίο οφείλει να προβεί το αιτούν δικαστήριο, η γενεσιουργός αιτία και το απαιτητό του φόρου που αφορά παροχή όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη πρέπει να θεωρείται ότι επέρχονται όχι κατά την ημερομηνία της τοποθέτησης του παίκτη στον ποδοσφαιρικό σύλλογο, αλλά κατά τη λήξη των χρονικών περιόδων στις οποίες αναφέρονται οι πληρωμές από τον ποδοσφαιρικό σύλλογο.
- 32 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 63 της οδηγίας περί ΦΠΑ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να θεωρείται ότι η γενεσιουργός αιτία και το απαιτητό του φόρου που αφορά παροχή από αθλητικό μεσιτικό πράκτορα μεσιτικών υπηρεσιών για την τοποθέτηση παικτών επαγγελματικού ποδοσφαίρου σε ποδοσφαιρικό σύλλογο, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη παροχή υπηρεσιών, η οποία αποτελεί αντικείμενο πληρωμών εξαρτώμενων από αίρεση και καταβαλλόμενων σε δόσεις επί σειρά ετών μετά την εν λόγω τοποθέτηση, επέρχονται κατά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η εν λόγω τοποθέτηση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 33 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 63 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στο να θεωρείται ότι η γενεσιουργός αιτία και το απαιτητό του φόρου που αφορά παροχή από αθλητικό μεσιτικό πράκτορα μεσιτικών υπηρεσιών για την τοποθέτηση παικτών επαγγελματικού ποδοσφαίρου σε ποδοσφαιρικό σύλλογο, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη παροχή υπηρεσιών, η οποία αποτελεί αντικείμενο πληρωμών εξαρτώμενων από αίρεση και καταβαλλόμενων σε δόσεις επί σειρά ετών μετά την εν λόγω τοποθέτηση, επέρχονται κατά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η εν λόγω τοποθέτηση.

(υπογραφές)